

JUNI 2017

Pandora

3-maandelijks magazine van het Sint-Jan Berchmanscollege - Ursulinenstraat 4, 1000 Brussel

vierentwintigste jaargang, nr 59

met o.a.

Literatuur onder de loep

Retorica op de planken

Uitgelezen op school
Te cool voor toneel?

Inhoud

Even stilstaan	2
Personalia	2
Editoriaal	3
Seksisme op school	4 - 5
Sint-Jan valt in de prijzen	5
Expo: Time in motion	6
Afscheidsbrief	7
Te cool voor toneel	8 - 9
Democratie	10 - 11
De platenkast van Mona De Meyer	12
Olympiade Latijn en Grieks	13
Project MT	14 - 15
Aurea Aetas van de Belgische hiphop	16
Brussel heeft vele gezichten	17
Uitgelezen op school	18-19
In de klapstoel	20
Mars tegen Trump	21
Chemiepracticum	22
Sporttornooien op het college	23
Krasse uitspraken	24
Dilemma's	24

Pandora

COLOFON

Redactie:

Laura Sterckx, Vivian Van Reybrouck Van Gelder, Gommaar Van Reybrouck Van Gelder, Cléo Lampe, Stan Descamps, Arthur Kuhlmann, Rachel Poels, Joanna Wils, Alexia Nutter, Laura Aeschlimann, Diane Decoste, Aditya Khanal en Laura Broothaerts

Coverfoto:

Diane Decoste

Hoofd- en eindredactie:

Anna Poels, Steve Marreyt

Correctoren:

Steve Marreyt, Veerle Nackaerts

Verantwoordelijke uitgever:

Michel Tops

Vormgeving en druk:

Letter & Beeld nv - 053 21 50 93

Even stilstaan

ACHTHONDERDZESTIG

'Dames en heren, goedenavond.

Dit is het nieuws van 6 juli.

In Irak zijn vanmorgen 860 mensen omgekomen

bij verschillende bomaanslagen

en de Amerikaanse soldaat John Smith

werd door een kogel geraakt in zijn linkerbeen.

De tweeëndertigjarige soldaat studeerde in 1999 af

aan de hogere technische school

om daarna het leger in te gaan.

Hij is getrouwd met Ashley en heeft twee kinderen,

Rosaly van zes en Keith van drie.

Zijn vrouw is lerares op een basisschool.

De woordvoerder van het ministerie van Defensie

liet weten dat zijn situatie stabiel is

en dat de verwachting is

dat hij na vijf maanden revalidatie

weer zal kunnen lopen.

Rafael Nadal is de winnaar geworden van Wimbledon.

De tweeëntwintigjarige Spanjaard

versloeg vijfvoudig kampioen Roger Federer

in vijf sets:

6-4 6-4 6-7 (5) 6-7 (8) 9-7.

Het is de eerste eindzege

van Nadal op Wimbledon.'

Uit: *Koelkastlicht* (Uitgeverij Jurgen Maas), Rodaan Al Ghalidi

Personalia

Geboortes

- **Oscar**, 1 mei 2017, zoon van Raphaël Antoine, leraar Esthetica

Overlijdens

- Op 1 april 2017, Mevrouw, **Clara Teuchies**, moeder van Karin Coenen, lerares Natuurwetenschappen

- Op 12 april 2017, mevrouw **Emelina Vereecken**, moeder van Eddy Van de Velde, directeur

- Op 22 april 2017, mevrouw **Lieve Geens**, grootmoeder van August (3B) en Nora Winderickx (4A)

- Op 2 mei 2017, de heer **Pierre Debehogne**, grootvader van Louise Brouwers (1A)

- Op 6 mei 2017, mevrouw **Maria De Ryck**, grootmoeder van Nicolas Van Cutsem (4A) en Victor Van Cutsem (retorica 2016)

- Op 14 mei 2017, mevrouw **Lieve Spileers**, echtgenote van Patrick Staut, oud-leraar

- Op 28 mei 2017, mevrouw **Christiane Ide**, overgrootmoeder van Kobe (6D), Yana (2A), Corentin (1E) De Gryse.

- Op 30 mei 2017, de heer **Georges de Moerloose**, grootvader van Philippe de Moerloose (1B)

- Op 6 juni 2017, de heer **Henri Vandorselaer**, grootvader van Cassandre (3F) en Ophélie Van der Brempt (1E)

- Op 12 juni 2017, de heer **Richard Wils**, vader van Arnoud Wils (leerkracht Latijn).

- Op 13 juni, mevrouw **Bénédicte de Froissard de Broissia**, grootmoeder van Manon (5D), Daria (3E) en Clément de Ghellinck (2A).

The Office, seizoen 7, episode 19, minuut 14:45. Michael Scott die recht de camera in kijkt en zegt "I should have burned this place down when I had the chance".

Een meme die furore maakte op het internet begin juni en tevens een gedachte die de laatste weken door het hoofd speelde van veel wraakzuchtige zesdejaars - lichtjes groggy van het zich reeds lang opbouwende slaaptekort (of van een procrastinatiesessie met Netflix) en meer dan lichtjes gestresseerd over de aankomende examens.

Maar toen kwam er opeens die laatste schoolweek. Opeens werden we geconfronteerd met de allerlaatste keer spurten naar de refter, de allerlaatste les Nederlands, de allerlaatste keer volleybal op de speelplaats. Na zes jaar rancune en bittere strijd naar de vrijheid... werd ik zowaar overvallen door melancholie.

Het doet iets met een mens, die laatste week middelbaar. Plots stralen die eens zo kille lokalen een gemoedelijke warmte uit (of misschien lag dat toch aan het zomerweer) en baadt die eens zo grauwe speelplaats in een gloed van zoete jeugdherinneringen. De meest cynische leerkrachten blijken opeens integere figuren te zijn die al die jaren het beste met je voorhadden en hun best deden toch een beetje kennis in je hersenen te krijgen.

Toen het leven ons nog toelachte en iedereen met een mengeling van frisse moed en tegenzin aan het schooljaar begon, werd ik hoofdredactrice van Pandora. Drie edities verder zit ik al aan mijn laatste.

En ja hoor, ook deze drie Pandora's getuigden meer dan ooit van kritische leerlingen die niet bang zijn om zichzelf en de samenleving stevig op de korrel te nemen. Meer nog, ik durf zelfs te zeggen dat de redactie het afgelopen jaar schrijfsels van irritante jonge wereldverbeteraars naar een hoger niveau hebben getild. Leerlingen die de schandalige aanpak van het opwarmende klimaat aanhalen (kijk, zo heb ik ook nu weer mijn stokpaardje toch kunnen vermelden!), seksisme aan de kaak stellen, naar tentoonstellingen gaan, satire produceren en artikels schrijven over de falende democratie. Wat een nerdy stel idealisten!

Maar wees gerust: de straffe uitspraken zijn er dit keer ook weer bij. Hopelijk kan iedereen er nog mee lachen na het zien van zijn schoolresultaten.

Ik wens iedereen een heerlijke vakantie toe.
Anna Poels (6E), namens de Pandoraredactie

“If you
sexist me,
I will
feminist
you.”*

Joanna Wils (4B)

Nee, een feminist is geen mannenhater. Wie dit denkt, maakt dezelfde redeneringsfout als iemand die vindt dat je blanken moet haten om tegen racisme te zijn. Er is echter in beide gevallen een heel belangrijk verschil: een feminist vindt de vrouw niet superieur, maar gelijkwaardig aan de man. En aangezien vrouwen in het verleden vaak als minderwaardig werden beschouwd, bevat de term feminisme het Latijnse woord *femina*. Maar het draait dus niet om superioriteit, maar emancipatie van het ene geslacht om op gelijke hoogte te komen met het andere.

Nu zullen enkelen onder u waarschijnlijk denken dat seksisme verleden tijd is. Want *ja, je moet toch kunnen toegeven dat er wel degelijk verschillen zijn tussen mannen en vrouwen; niemand kent toch een man die met veel plezier het hele huis vrijwillig gaat kuisen?**

Dit is zo'n moment waarop seksisme volledig tot zijn recht komt: het standpunt en de mening van de vrouw worden genegeerd. Slechts weinigen onder u zullen immers een vrouw kennen die wel graag het hele huis poetst. Die vraag wordt echter niet gesteld, en dat is een probleem.

Bovendien is de positie van de vrouw op mondiaal vlak nog steeds duidelijk achtergesteld en wordt ze daarbovenop nog vaak als object voorgesteld. Redenen te over om op te komen voor gelijkheid van man en vrouw.

Aan de basis van seksisme ligt de duidelijke rolverdeling van man en vrouw, die ons al wordt bijgebracht op een zeer jonge leeftijd. Disney probeerde de laatste jaren wel al om roldeurbrekende hoofdpersonages op het witte doek te laten verschijnen, maar het speelgoed was nog nooit zo rolbevestigend. Het contrast in de winkels tussen de roze rayons met LEGO Friends en de blauwe met LEGO Star Wars had niet groter kunnen zijn.

Maar naast speelgoed heeft onderwijs natuurlijk ook een grote invloed op het wereldbeeld van kinderen. Ook op Sint-Jan komt seksisme op onverwachte plaatsen aan de oppervlakte. Zo lijken de studiemeesters nog altijd niet te beseffen dat ook meisjes tafels kunnen verplaatsen. Tijdens verschillende lessen wordt ons op het hart gedrukt om alle bevolkingsgroepen te aanvaarden en gelijk te behandelen, maar sommige leerkrachten hebben er blijkbaar geen probleem mee om het volgende moment seksistische

opmerkingen te maken. Zo kan u zich waarschijnlijk ook wel voorstellen dat het niet echt fijn is om als meisje op een examen vragen in te vullen over een tekst waarin zeer uitvoerig wordt beschreven waarom een vrouw geen carrière zou moeten maken. (Voor wie nieuwsgierig is: omdat de Europese bevolking dan zou uitsterven en kinderen met een werkende moeder een gebrekkige opvoeding zouden krijgen.) Dat een tekst met zo'n inhoud als normaal wordt beschouwd, is het ultieme bewijs dat seksisme nog steeds dagelijkse kost is, ook op school. Als de tekst een andere bevolkingsgroep had beledigd, was die nooit op een examen terechtgekomen. Dat is terecht, maar het is niet te verantwoorden dat er voor seksisme dan een uitzondering gemaakt wordt.

Ik heb me nu voornamelijk geconcentreerd op de nadelen die vrouwen ondervinden, maar seksisme heeft evenveel nadelen voor mannen. Zo

worden jongens geacht sneller, sterker en beter in wiskunde te zijn dan meisjes.

De grootste doodsoorzaak bij mannen tussen de 20 en 40 jaar is zelfmoord. Mannen met depressies durven geen hulp te vragen uit angst om als 'zwak' beschouwd te worden.

Het idee dat ze sterk en zelfstandig moeten zijn wordt er dan ook al op jonge leeftijd ingestampt. Zo worden ze eraan herinnerd dat ze *lopen als een meisje* en krijgen meisjes te horen dat ze sterk zijn voor een meisje. Dit zijn vooroordelen die gebaseerd zijn op stereotypen en geen enkele meerwaarde meedragen voor één van beide geslachten. Toch worden ze voortdurend onderhouden.

Laten we dus allemaal een beetje (heel erg) feministisch zijn en iedereen overal op de wereld dezelfde kansen geven. Uiteindelijk zijn enkel zwakke mannen bang van sterke vrouwen.

*Loesje

**Uitspraak van een leerkracht op Sint-Jan

Sint-Jan valt in de prijzen!

Gommaar Van Reybrouck Van Gelder (4B)

Onlangs was er op het kabinet van minister Crevits weer eens een drukke dag aangebroken. Die dag werd immers de 'Prijs voor beste Vlaamse school' uitgereikt. En hoe kan het ook anders, Sint-Jan hoorde bij de topfavorieten. Een kort verslag van deze succesvolle dag.

's Morgens werden alle delegaties verwacht, want het beloofde een drukke dag te worden. Te beginnen met de proclamatie, erg spannend natuurlijk. En je raadt het niet, maar wie won er de prestigieuze prijs? Juist ja, Sint-Jan!

Minister Crevits prees onder meer de piekfijne accommodatie en de prachtig groene speelplaats, een unicum in Vlaanderen. Ook werden de erg persoonlijke, warme klaslokalen vernoemd als een pluspunt, pluspunten waarvan wij natuurlijk allemaal al op de hoogte waren. Tot slot was de minister ook nog lyrisch over de enorme vrijheid die de leerlingen krijgen, zonder daarbij de veiligheid uit het oog te verliezen.

Je vraagt je nu natuurlijk wel af wat de prijzen zijn. Wel, ze zijn niet mis, moet ik zeggen. Om te beginnen werd er natuurlijk een aardige geldsom overgeschreven, en via via vernam ik dat het om zo'n slordige €50.000 gaat! Ook werd er een reis beloofd voor de hele school naar, jawel, Japan, om zo in contact te komen met oosterse culturen. De reis zou volgend jaar worden georganiseerd, tijdens de eerste twee weken van oktober. Een moment om naar uit te kijken, niet? Ten slotte zou een cameraploeg een maand lang meelopen op onze school om een beeld te schetsen van de interne keuken.

Volgend jaar meer hierover. Dit bericht geven we jullie maar mee opdat je er op 31 augustus niet te veel tegenop kijkt om terug te keren naar school. Al wordt dat misschien toch nog knap lastig na een lange vakantie...

Time in motion

Alexia Nutter (4A)

Onlangs ging ik naar Pol Bury's tentoonstelling *Time in motion* in Bozar. De artiest heeft ontzettend veel indruk op me gemaakt. Daarom zou ik heel graag mijn ervaring met jullie willen delen.

Pol Bury is volgens mij meer dan een kunstenaar, hij is ook een filosoof. Zijn kijk op de begrippen tijd en beweging wordt perfect weerspiegeld in zijn werken. Zijn eigen werken hebben hem naar deze visie geleid. Dit maakte de tentoonstelling in Bozar zo interessant, je leerde niet enkel zijn werken maar ook Bury zelf kennen.

Dit succes gaf hem de gelegenheid om meer te experimenteren: hij begon met ander materiaal te werken, hij maakte bewegende houten meubels en ook enkele muziekinstrumenten. Zijn werken verkochten goed en dat gaf hem de mogelijkheid om met roestvrij staal te werken, zodat hij grote werken buiten kon plaatsen. Volgens hem moest kunst namelijk toegankelijk zijn voor iedereen. Ook moest hij afstappen van motors voor zijn werken buiten: hij werkte met waterkracht.

Hij heeft verschillende fonteinën over de hele wereld gemaakt. Voor de kleinere werken ging hij meer op zoek naar het onverwachte, zo onverwacht dat hij er zelf geen vat meer op had. Elektriciteit blijft iets voorspelbaar, het moet geregeld worden. Hij keerde terug naar de natuur. Hij maakte magnetische bollen die helemaal hun eigen weg op gingen.

Jammer genoeg is de tentoonstelling in Bozar afgelopen, maar zijn werken kan je op verschillende plaatsen nog bewonderen. Ga in Brussel zeker eens kijken naar zijn werk in de Beurs en op de Albert I-laan.

Bury begon te houden van het onverwachte in bewegingen. Hij gaf canvassen een reliëf door er ijzerdraden aan vast te maken. Met elektriciteit werden de kunstwerken levend. De bewegingen zijn subtiel en vooral onverwacht. De traagheid en onvoorziene bewegingen in zijn werken illustreren dat we van niets zeker zijn in het leven. Het publiek moet zijn tijd nemen om te kijken naar zijn kunstwerken, wat ook zijn doel was. We kijken volgens hem niet lang genoeg naar kunst, we moeten er meer naar kijken om er van te genieten. Hij verwierf, ondanks zijn originaliteit en diepe boodschap achter zijn werken, nog steeds geen succes. Mensen zagen het niet als kunst, maar eerder als 'knutselwerkjes'. Gelukkig werd hij ontdekt door enkele Parijse avant-gardegaleristen. Zij, als visionairs, zagen wel de grootsheid van zijn werk.

Mijmeringen bij het dichttrekken van de schoolpoort

Beste meneer Van de Velde, meneer Tops, meneer Uyttersprot
en ondersteunend personeel

Beste klastitularissen, leerkrachten, familie en medeleerlingen.

Het is alsof we onze eerste schooldag opnieuw mogen beleven. Je wordt wakker voordat de wekker afgaat en springt met meer energie uit je bed dan op een dagelijkse schooldag.

Je herinnert je je eerste schooldag alsof het gisteren was; even ben je terug dat kleine wezen dat zich verloren voelt in de massa. Toen we hier zes jaar geleden aankwamen, keken we nog vol ontzag op naar de oudsten. Vandaag is het na jaren werken, vallen en opstaan, eindelijk onze beurt. Geniet ervan, want volgend jaar zijn we weer dat kleine kind dat niet weet welk avontuur er te wachten ligt.

Deze zes jaar waren één grote voorbereiding op vandaag. Zes jaar lang hebben we mogen leren dat een tegenslag geen aanleiding mag zijn tot opgeven. Allemaal hebben we van die dagen gehad waarop we wensten dat als we onze ogen sloten en weer opendeden, we ergens ver buiten de school weer wakker werden. Deze dagen hebben ons ook gevormd. Ze hebben ons geleerd om door te zetten, het hoofd hoog te houden en te volharden.

Toch hoop ik dat we ons vooral de dagen mogen herinneren waarop we verrast werden door onszelf, een leerkracht of medeleerling. En dat we de lessen die voorbij waren voordat we de tijd hadden om op de klok te kijken niet snel vergeten. Ik wens dat we af en toe eens mogen terugdenken aan de dagen waarop je een licht gevoel van spijt had wanneer een les voorbij was. Dit gevoel onderdrukte je maar snel, want school mag toch niet leuk zijn?

Deze momenten zouden niet mogelijk geweest zijn zonder de leerkrachten die ons telkens weer aanmoedigden en een hart onder de riem staken wanneer we het even niet meer zagen zitten. Dankzij de leerkrachten van de voorbije zes jaar die ons toonden in welke richting we moesten kijken en niet wat we moesten zien, hebben we ons allemaal tot kritische en open adolescenten leren ontwikkelen. De meesten van ons kennen elkaar al jaren. We hebben elkaar zien groeien van de onzekere, soms wat verloren eerstejaars op de klassendagen tot zelfzekere jongvolwassenen die al beter weten wie ze zijn op de bezinningsdagen. Tot en met het zesde jaar zijn er sterke vriendschapsbanden ontstaan, met als afsluiter de retoricareis. We hebben geleerd om iedereen te aanvaarden zoals hij of zij is.

We hebben allemaal elke dag de kans gekregen om onze plaats in de groep te vinden en te veranderen in de persoon die we vandaag zijn. Hoe graag we onszelf nu beschouwen als de 'grote' retorici, toch zijn gewoontes zoals de frietjesrace op donderdag nog steeds zoals ze waren toen we voor de eerste keer kwamen piepen op het grote Sint-Jan.

Vaarwel zeggen laat ons toe de mooie herinneringen te bewaren en ons open te stellen voor nieuwe ervaringen.

Vaarwel zeggen betekent het einde van een tijd waarin we de kans hebben gekregen onszelf te ontwikkelen tot respectvolle, zelfstandige jonge mensen, en tegelijk ook het begin van de rest van ons leven waarin we de waarden en normen die ons zijn meegegeven, kunnen blijven ontplooien.

Vaarwel zeggen is geen definitief afscheid, het is de wens dat we elk moment van ons leven verder mogen openbloeien en elke kans grijpen om een ervaring rijker te worden.

Sarah Verbeeck (6E)

Te cool voor toneel?

Kobe De Gryse (6D)

Kan je het prototype van een Sint-Janner iets aanleren dat niet kadert binnen het leerprogramma? Ik zie ons nog allemaal beven achter het podium. Met het tekstboekje in onze handen bereidden we ons op het ergste voor. De generale repetitie was niet bepaald een succes, de vraag of alles goed zou komen, bleef onbeantwoord. Tot onze opluchting stormden vier topbegeleiders de kleedkamer binnen. Waaraan we dat enthousiasme hadden verdiend, weet ik niet. Ze vroegen ons of we nerveus waren. Nerveus?

Toen vertelden ze ons waar het allemaal om draaide. Je streeft als groep naar die drie dagen, waar je anderhalf uur krijgt om een maandenlange voorbereiding aan het publiek te tonen. Ze vroegen ons om al de leuke dingen die we tijdens

die voorbereiding beleefd hadden, voor ogen te houden, en om vooral plezier te tonen op het podium. Het bleef spannend... Wanneer onze hoofdacteur met zijn charisma het podium betrad en de volle zaal meteen nieuwsgierig maakte, dachten we: 'Wir schaffen das!'

Er zaten leerlingen met veel acteertalent bij. Ik denk in de eerste plaats aan de hoofdacteurs Henri Delogne en Emma Van Denberghe, die respectievelijk de rol van Argan ('le malade imaginaire') en Toinette (de meid van Argan) vertolkten. Ikzelf ben geen beroepsacteur, om het eufemistisch uit te drukken. Maar dat is ook niet noodzakelijk. Ik dank mijn medespelers voor het geduld, wanneer wij de scènes waarin ik ten tonele verscheen, een tiental keer moesten overdoen, tot ik het volledige gamma aan gezichts-uitdrukkingen succesvol had uitgetoond.

Foto's: Tim Tuerlinckx

Even terugdenken aan de audities. We kregen de tijd om een willekeurig stukje tekst te lezen en zo goed mogelijk naar voor te brengen. Op basis hiervan werden de rollen gekozen. Net zoals vorig jaar pasten ook dit jaar de rollen meestal zeer goed bij de persoonlijkheid van de acteur. Ik moest eigenlijk vooral mezelf spelen. Wanneer je echt beseft wie je bent als personage, kan je je beginnen inleven zonder je tekst gevoelloos af te ratelen.

Ik heb de indruk dat mensen zich terugtrekken omdat toneel niet tot het starterspack van coole tieners behoort. Diegenen die zich omwille van die reden niet kandidaat stellen, zou ik willen vragen uit hun schelp te komen en met een open geest te bedenken hoe leuk het kan zijn om

mee te doen. Het is niet dat wij louter toneel speelden uit tijdverdrijf, omdat we ons verveelden. Integendeel, we engageerden ons om er echt bij te kunnen zijn, omdat we bij de audities al aanvoelden dat het een super ervaring zou worden.

De kansen die je krijgt van de school had ik voor het vijfde onderschat. Ik dacht dat Sint-Jan een school was die enkel gericht was op studeren. Mensen van de volgende jaren, doe mee aan dingen die jullie op het eerste gezicht niet vertrouwd lijken!

Vrijheid en gelijkheid

Rachel Poels (4B)

“Er is iets vreemds aan de hand met de democratie: iedereen lijkt er naar te verlangen, maar niemand gelooft er nog in.”

Zo opent David Van Reybroeck zijn boek ‘Tegen verkiezingen’ waarin hij pleit voor het grondig aanpakken van de democratie. Rond ons ‘heilige, onfeilbare, beste politieke systeem ooit’ is het afgelopen jaar steeds meer discussie ontstaan. We kunnen er niet meer omheen: de democratie is in crisis.

Over de ideale staatsvorm liet Herodotus al in zijn Historiën drie mannen discussiëren. Otanes pleit voor de democratie, Megabyzos voor de oligarchie en Darius neemt het op voor de monarchie. Otanes beschrijft de democratie als volgt:

‘Als het volk regeert, krijgt de staatsvorm in de eerste plaats de fraaiste eretitel: gelijke rechten voor allen. Vervolgens vervallen alle mistoestanden van de alleenheerschappij: ambten worden eerlijk verloot, voor elke functie is verantwoording verschuldigd en alle beslissingen worden door de gemeenschap genomen.’

David Van Reybroeck beschreef afgelopen november de democratie in zijn open brief aan president Juncker dan ook als ‘een technologie om de collectieve wil van het volk te vertalen’ en bij ons geldt algemeen stemrecht, dus elke burger heeft inderdaad gelijke rechten. Maar waar Otanes het systeem van de democratie in de 4de eeuw v.C. ophemelt, ziet Van Reybroeck het huidige systeem als verouderd:

‘Referenda en verkiezingen zijn twee archaïsche instrumenten voor de publieke besluitvorming. Als we weigeren om onze democratische technologie te updaten, zullen we binnenkort vaststellen dat hij niet meer te herstellen is.’

Ilja Leonard Pfeijffer is het in zijn reactie op Van Reybroeck in NRC roerend met hem eens. We moeten dringend de moed hebben om na te denken over ons ‘onfeilbare, heilige systeem,’ want momenteel heeft het volgens hem niet erg veel te bieden.

Maar onze democratie is wel niet meer vergelijkbaar met de democratie waar Otanes voor pleit. De eerste vorm van democratie was er immers één waarbij er gestemd werd op voor-

stellen en individuen – of helemaal niet werd gestemd. Wij zijn een parlementaire partijdemocratie, een systeem dat nog maar een eeuw oud is. We stemmen niet rechtstreeks op een volksvertegenwoordiger, wij geven onze stem weg aan een partij, waarin de volksvertegenwoordigers met een gezamenlijk programma en gelijkaardige visies georganiseerd zijn. Terwijl bij de eerste vormen van democratie ‘elke functie verantwoording is verschuldigd aan het volk’ (zoals Herodotus Otanes ook letterlijk laat zeggen), leven wij in een zogenaamde ‘particratie’: een kamerlid is verantwoording verschuldigd aan zijn partij, en de partij pas aan het volk. Daarnaast had toen ook lang niet iedereen stemrecht: slechts 10% van de gehele bevolking had stemrecht, of kans om een functie te vervullen binnen het bestuursorgaan. Bovendien werd het merendeel van de functies door loting bepaald en slechts 0,15% door verkiezingen.

Megabyzos stelt dat de democratie niet de oplossing is. Het volk is niet opgeleid om politiek te denken, en waarom zou je je ‘bevrijden van de machtswellust van een alleenheerser om vervolgens het slachtoffer te worden van de willekeur van het ordeloze gepeupel?’ We kunnen de macht beter toevertrouwen aan een oligarchie, samengesteld uit intelligente, politiek ingestelde mannen.

Megabyzos’ kritiek op de democratie wordt in zijn heden-daagse equivalent al gauw van de hand gedaan als elitair gekanker. Het is afgelopen jaar pijnlijk duidelijk geworden dat er een grote groep is die zich in het huidige systeem al afzet tegen politici. Ze zouden zich elitair opstellen en zich veel meer bekommeren om hun eigen belang dan dat van het volk waarover ze regeren. Probeer je dan maar eens voor te stellen wat er zou gebeuren als er een groepje ‘egoïstische elitairen’ effectief volledig aan de macht zou komen...

Pfeijffer merkt dan ook heel cynisch op: *‘Ondemocratisch zijn is bijna nog erger dan elitair zijn. En dat wil wat zeggen.’*

Darius gaat zelfs nog verder dan Megabyzos: ook de oligarchie is niet de oplossing. Enkel een monarchie zou goed kunnen werken en zowel oligarchie als democratie resulteren sowieso uiteindelijk in alleenheerschappij. Megabyzos en Darius zijn lang niet de enigen die zich in de oudheid tegen het idee van de democratie hebben verzet: ook vele belangrijke filosofen (Plato, Aristoteles, Socrates) waren ervan overtuigd dat burgers niet zouden mogen domineren in het bestuur van een staat.

Van Reybroeck heeft het juist vurig over een Europa dat al zijn burgers vertrouwt, waar de burgers aan het woord moeten worden gelaten en een actieve rol moeten krijgen in de vormgeving van hun ideaal Europa. Breng de burger dicht bij de politiek en het verdeelde, uit elkaar vallende Europa zou terug verenigd worden. Hij haalt het loten uit de eerste vormen van democratie aan als de ultieme oplossing. Burgercongressen, samengesteld uit willekeurig gekozen burgers, zijn volgens hem dé manier om in de 21ste eeuw een democratie te laten werken. Daarmee valt hij terug op een idee van Aristoteles, namelijk dat loting democratisch is en verkiezingen in zekere zin eerder een oligarchisch systeem. Als je willekeurig gekozen mensen tijd geeft, kunnen ze goede oplossingen vinden en als de loting ook nog eens vaak genoeg wordt herhaald, raakt iedereen betrokken en heb je pas echt gelijke rechten. Het systeem van loting heeft in Athene goed gewerkt: het ging corruptie tegen en zorgde voor meer vertrouwen, goede oplossingen en langetermijndenken.

Van Reybroeck meent dus alleszins niet dat de democratie achterhaald is, maar pleit wel voor een gigantische update. Pfeijffer ziet het echter pessimistischer:

'Als de democratie vastloopt, is méér democratie geen oplossing, democratie is geen doel op zich, maar een middel dat coherent, verstandig, doordacht beleid mogelijk moet maken. Maar ons democratisch bestel bewerkstelligt het tegenovergestelde. (...) Historische parallellen geven ons meer aanleiding om te veronderstellen dat de democratie over de uiterste houdbaarheidsdatum heen is dan om te geloven dat ze eeuwig zal duren.'

Met andere woorden, de democratie als middel, haar waarden, zijn niet het probleem, maar wel de invulling die wij er momenteel aan geven.

Maar wat is dan de oplossing?

Door de klappen die de democratie het afgelopen jaar gekregen heeft, is het maar al te verleidelijk om te redeneren dat de democratie eigenlijk helemaal niet meer werkt, en beter vervangen zou worden door een soort van intellectuele oligarchie die de invloed van het domme gepeupel en ook de dreigende opkomst van het populisme zou uitsluiten. Alleen strookt dit gewoon niet met de algemene principes van rechtvaardigheid en gelijkheid en ik ben ervan overtuigd dat we de democratie wél terug kunnen laten werken. Uiteindelijk zullen we toch moeten sleutelen aan democratie tot we een ideale middenweg hebben gevonden tussen het intensief betrekken van de burger en het uiteindelijke 'leiden' overlaten aan mensen die over de juiste kennis en het juiste oordelingsvermogen beschikken.

De vraag wat er dan wel zou kunnen werken? David Van Reybroeck heeft het al uitgebreid over burgerparticipatie gehad en zelf ben ik er ook van overtuigd dat dit de sleutel

is tot een efficiënte democratische staatsvorm. We zouden een soort van apolitieke, overkoepelende technische werkgroepen kunnen creëren (bestaande uit gespecialiseerde burgers), die bepaalde concrete projecten overnemen die volgens mij beter buiten de politiek zouden staan. De werkgroep klimaat bijvoorbeeld zou er dan voor kunnen zorgen dat politici als Trump de zorg voor het klimaat niet zouden kunnen boycotten - een andere werkgroep voor sociale zekerheid zou dan weer kunnen voorkomen dat hij de Obamacare terugschroeft. Het parlement zou wel nog steeds steeds controle kunnen uitoefenen op de werkgroepen, maar de uitvoering van echt belangrijke projecten zouden niet meer onderhevig zijn aan coalitiewissels binnen de regering. Een deel van de oplossing ligt naar mijn mening vooral ook bij de politici. Te veel politici krijgen nauwelijks nog respect, niet van (minstens een deel van) het volk en ook niet van elkaar. Dat ligt aan corruptie enerzijds, en ook aan het feit dat politici op sociale media te veel gooien met belachelijke uitspraken. Bovendien lijken voor hen de volgende verkiezingen belangrijker dan het werkelijk uitvoeren van hun agendapunten. Politici zouden een veel eerlijker en transparanter beleid moeten voeren en zich persoonlijk minder onsympathiek en onnadenkend moeten uiten op sociale media over andere politici en bepaalde beslissingen. We kunnen het dan uiteraard nog steeds niet eens zijn met de agendapunten van politici, maar nu is er altijd een deel van de samenleving dat sommige politici als echte onmenschen beschouwt, en dat kan gewoon niet de bedoeling zijn, noch goed werken, in een democratische maatschappij waar de leidinggevende politici zogezegd de 'collectieve vertaling van de wil van het volk zijn'... Anders denk ik dat burgerparticipatie ook niet zal werken.

BRONNEN

CALVO, K., "Nog maar eens een werkgroep? Niet zomaar één, hoop ik" In: De Morgen, 7 maart 2017. Geraadpleegd op 7 maart 2017 via <http://www.demorgen.be/opinie/nog-maar-eens-een-werkgroep-niet-zomaar-een-hoop-ik-b70b05fa/>

FOGTELOO, M., "Genoeg van bakfietsen en ja-neestickers" In: De Groene Amsterdammer, 23 november 2016. Geraadpleegd op 12 maart 2017 via <https://www.groene.nl/artikel/genoeg-van-bakfietsen-en-ja-neestickers>

PFEIJFFER, I.L., "Democratie" In: NRC, 29 september 2016. Geraadpleegd op 11 maart 2017 via: <https://www.nrc.nl/nieuws/2016/09/29/democratie-4516499-a1524016>

STAES, B., "Wat belet de EU om het klimaatbeleid een boost te geven?" In: De Morgen, 28 februari 2017. Geraadpleegd op 12 maart 2017 <http://www.demorgen.be/opinie/wat-belet-de-eu-om-het-klimaatbeleid-een-boost-te-geven-baf08c59/>

THOMAS, C., "Minder partij, meer democratie?" In: De Groene Amsterdammer, 8 maart 2017. Geraadpleegd op 11 maart 2017 via <https://www.groene.nl/artikel/minder-partij-meer-democratie>

THOMAS, C., en SNYDERS, T., "Wie in waarheid gelooft, moet terugvechten" In: De Groene Amsterdammer, 8 maart 2017. Geraadpleegd op 12 maart 2017 (<https://www.groene.nl/artikel/wie-in-waarheid-gelooft-moet-terugvechten>)

VAN REYBROECK, D., "Tegen verkiezingen: artikel en boekentrailer" op: De Bezige Bij. Geraadpleegd op 11 maart 2017 (<http://www.debezigebij.nl/boeken/tegen-verkiezingen-4/>)

VAN REYBROECK, D., Tegen verkiezingen, Bezige Bij, s.l., 29 september 2016. Geraadpleegd op 11 maart via <https://itunes.apple.com/nl/book/tegen-verkiezingen/id1159542911?mt=11>

s.n., "Relatie democratie en cultuur in klassiek Athene" Op: Agora Europa Geraadpleegd op 11 maart via <http://agora-europa.nl/243-Relatie-democratie-en-cultuur-in-klassiek-Athene.html>

s.n., "Democratie" (het laatste bewerkt op Wikipedia 8 februari 2017). Geraadpleegd via <https://nl.wikipedia.org/wiki/Democratie>

Mona De Meyer

■ Carlo Gesualdo (The Hilliard Ensemble) Tenebrae

Carlo Gesualdo (1566-1613) was prins van Venosa en koelbloedig moordenaar, zwaarmoedig eenzaat en avant-gardistisch componist. Toen hij zijn vrouw en haar minnaar op heterdaad betrapte, doodde hij hen ter plekke - hij reeg hen aan hetzelfde zwaard, zo gaat het verhaal. Hij trok zich terug uit het sociale leven en wijdde zich volledig aan het componeren van vocale muziek, die door de vreemde en gewaagde harmonieën bij de meest experimentele van de westerse muziekgeschiedenis behoort (Stravinsky was een grote fan van Gesualdo!). De mannenstemmen van The Hilliard Ensemble voeren me met Gesualdo's Tenebrae ('Duister-nis') naar oorden waar het triest en somber is, maar waar ik ook afzondering en troost vind - zoals Gesualdo wellicht.

■ J.S. Bach (Glenn Gould) Glenn Gould plays Bach

Behoeft J. S. Bach (1685-1750) een introductie? Werkelijk alles wat uit de componistenpen van die man is gevloeid, is van een onverwoordbare, bijna onaardse schoonheid. Ik kies hier composities voor een instrument dat mij na aan het hart ligt - of toch niet helemaal, want de piano bestond natuurlijk nog niet in Bachs tijd. En daar begint de discussie... kan en mag Bach gespeeld worden op een moderne piano? Ook Glenn Gould (1932-1982) heeft zich in deze discussie gemengd. Deze virtuoze pianist is een erg zonderling figuur met voor- en tegenstanders. Hij vond de piano ideaal voor Bachs klavierwerk en beweerde dat Bach dat ook zou gevonden hebben. Hij permitteerde zich veel vrijheden in de uitvoering - Bach klonk nooit zo jazzy - en trok zich weinig aan van conventies (soms hoor je hem zelf meeneuriën op de opnames!).

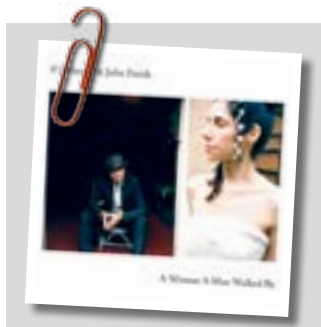
■ Sergej Rachmaninov (Leif Ove Andsnes) Piano concertos 3&4

Wie de film Shine kent - het (geromantiseerde) levensverhaal van pianistiek wonderkind David Helfgott - weet wat bedoeld wordt met 'Rach 3': Pianoconcerto 3 van Sergej Rachmaninov (1873-1943). Het zou één van de moeilijkste werken zijn uit de pianoliteratuur en staat ook altijd op het programma van een aantal finalisten van de Koning Elisabethwedstrijd. Voor mij is dit pianoconcerto als een epos: een steengoed verhaal - wonderlijk mooie melodieën - dat je bij de meest tragische passages tot in je ziel raakt.

■ Dobranotch Musique Russe & Yiddish)

Zomer 2005 - oude schuur / concertzaaltje: een versleten Volkswagencamionette - hoe clichés waar kunnen zijn - komt aangereden, vijf mannen stappen uit en laden een rommelige verzameling aftandse instrumenten uit. Een beetje later staan de kerels met hun instrumenten op het podium en brengen ze hun muziek: nu eens virtuoos, dan weer ontroerend, elkaar uitdagend, elkaar aanvullend, blazend, strijkend, zingend, roepend... hun partituurloos speelplezier spat eraf. Dat is *Dobranotch*, een groepje vrienden uit Sint-Petersburg dat een mengeling brengt van Joodse, zigeuner- en Balkanmuziek, met ook invloeden uit andere volksmuziek. *What you hear, is what you get: ze klinken rauw en ongepolijst, ze klinken écht. Eat this, Roby Lakatos.*

■ PJ Harvey & John Parish A woman A Man Walked By

Tijd voor wat girl power, tijd voor PJ Harvey. Ik zag haar dit najaar optreden, omringd door een negenkoppige, volledig mannelijke band en zo klein als ze is, zo indrukwekkend was haar performance.

A Woman A Man Walked By - haar elfde album, maar het eerste dat ik leerde kennen - is een samenwerking met John Parish, die als muzikant wel altijd ergens in haar buurt vertoeft. Het is vooral Harvey's eigenzinnigheid die me aantrekt, het feit dat ze niet eens haar best doet om niet vals te zingen als ze vindt dat dat voor een bepaalde song niet nodig is (want zingen kàn ze hoor); dat ze zich niet laat leiden door wat nodig is om commercieel succesvol te zijn, maar gewoon haar eigen ding doet; dat ze niet op successen teert, maar altijd voor iets nieuws blijft gaan. Dat leidt af en toe misschien tot wat muzikale schizofrenie (daarvan is dit album wel een voorbeeld), met her en der een song die mij niet helemaal kan bekoren, maar als dat de prijs is voor eigenwijsheid en lef, dan vergeef ik haar dat graag.

Olympiade Latijn en Grieks

Latijn en Grieks dode talen? Niet zolang jonge mensen in dialoog blijven gaan met klassieke teksten en ze steeds opnieuw actueel maken. Ook dit jaar hebben onze leerlingen in diverse wedstrijden bewezen dat Latijn en Grieks springlevend zijn.

Kobe Kennes

De **Vergiliuswedstrijd** bestaat uit een literaire vertaling voor klassen uit het vijfde jaar. De opgave confronteerde de leerlingen met de diepe gevoelscrisis van Aeneas, wanneer de grote held rouwt bij het lijk van zijn dode vriend en beschermeling Pallas. De ontreddering werd door elke klasgroep pakkend verwoord, telkens op een heel eigen manier. De vertaling van **5A** kon de jury het meest bekoren en haalde de tweede ronde.

Marcus Tullius Cicero is een geestesgeschiedenis op zichzelf. Uit de talloze brieven, redevoeringen, politieke en filosofische teksten moesten de leerlin-

gen van het zesde jaar eerst een redevoering vertalen. **Léopold Hannequart (6A), Lucie Monfils (6E), Camille Poot (6B), Marie-Thérèse Schellekens (6B), Quentin Stroobants (6A), Emmanuel Wynant (6B), Henri Delogne (6B) en Chloé Beaussart (6A)** mochten naar de tweede ronde, waar zij een tekst voorgeschiedeld kregen waarin de staatsman vertelt waarom hij zich wijdt aan het lezen en schrijven van filosofische teksten. **Henri Delogne (6B)** behaalde er een mooie **eervolle vermelding**, en **Chloé Beaussart (6A)** werd **laureaat**. Zij heeft van 10 tot 15 mei België vertegenwoordigd op de internationale

Arpino-wedstrijd. Een schitterende prestatie!

De noodzaak aan filosofische beschouwing staat centraal in de **Platowedstrijd**. De leerlingen moeten er niet alleen een tekst vertalen, maar ook voorzien van een filosofisch commentaarstuk.

Yousra Tay (6B) en **Reymbold Vandewinkel (6B)** haalden de tweede ronde met hun pleidooi voor een filosofisch antwoord op het populisme dat een steeds sterkere greep krijgt op de politieke werkelijkheid. **Reymbold Vandewinkel** eindigde met een eervolle vermelding.

Het college is erg trots op de inzet en de resultaten van de deelnemende leerlingen, een trots die niemand beter kan verwoorden dan *noster* Cicero: "Pergite, ut facitis, adulescentes, atque in id studium, in quo estis, incumbite, ut et vobis honori et amicis utilitati et rei publicae emolumento esse possitis." *(Ga voort op de ingeslagen weg, jonge vrienden, en blijf je toeleggen op je huidige studie, tot je eigen eer, tot nut van je vrienden en tot heil van de staat.)*

Elk jaar nemen laureaten van de Vlaamse en Franstalige Cicero-vertaalcamp deel aan de internationale Cicero-vertaalcamp in Italië. De wedstrijd greep traditioneel begin mei plaats in het Liceo Classico van Arpino, de geboorteplaats van Cicero. Certamina, de Vlaamse Olympiade voor Latijn en Grieks, nam er deel met 9 leerlingen. Van Franstalige zijde waren dit jaar 8 leerlingen aanwezig. Voor ons college nam Chloé Beaussart (6A) deel aan deze wedstrijd.

Project MT

Sint-Jan Berchmanscollege, een Nederlandstalig college in hartje Brussel, een hart dat in verschillende talen tegelijk klopt. De fantastische mogelijkheden die dat biedt, en tegelijk de vaak niet geringe uitdagingen die het met zich meebrengt. Op dat college elk jaar opnieuw een sterke lichter Talen, met daarin jonge creatievelingen met een open geest en een gretige interesse. En tegelijk de bevreemdende vaststelling dat die niet altijd naar volle waarde wordt geschat.

Vier leerkrachten kijken naar deze bedenkingen die op tafel liggen, ergens in dat heerlijk moeilijke Brussel. Al is het vrijdag, ze willen niet zeuren en verzuchten. Een eenvoudig maar opwindend plan krijgt vorm. Waarom niet eens alle regels overboord gooien? Geen verplichting en geen verbod. Enkel taal zelf, en de ongekende vrijheid die taal aan mensen geeft.

Even later wordt het project voorgesteld. De leerlingen krijgen als enige opdracht een vertaling van een lyrische tekst te maken. Die zal niet op punten staan, en de leerkrachten treden buiten hun eigen vak. Zoals de wetenschappers vloeistoffen bij elkaar gieten om te zien wat er gebeurt, zo wordt ook de talenklas een laboratorium.

Twee maanden later zijn de resultaten er. Ze overtreffen alle verwachtingen. In totaal leggen de leerlingen meer dan twintig prachtwerken aan elkaar voor, allen gedurfd, persoonlijk en doorleefd. De leerlingen zijn aan de slag gegaan met Koreaans, Kreools, Latijn, Duits, Italiaans en heel wat andere talen. Ze hebben dromenvangers gemaakt, videoclips, schilderijen, advertenties, gedichten... Het geheel wordt verwerkt in een tentoonstelling met bijbehorende catalogus. Hieruit een selectie maken is bijzonder moeilijk, maar bij wijze van voorbeeld toch twee werken:

- **Damasine Raemdonck van Megrode (5C)** (Economie - Moderne Talen) vond een filosofische tekst over de dood waar wij uit voortkomen en waar wij uiteindelijk terug in geborgen zullen worden.

De auteur vond Italiaans de meest geschikte taal om naar te vertalen, des te opmerkelijker als we weten dat zij tot dan toe geen Italiaans kende. Met haar gedurfde keuze toont de auteur dat haar waarheid zich niet aan grammaticale regels laat onderwerpen.

- **Alix Convent, Charlotte Franck en Elise Reyns (5E)** (Latijn - Moderne Talen) maakten een onstuitbare bewerking van de Vos Reynaerde, waar taal zelf het onderwerp van uitmaakt.

Vier trotse taalleerkrachten

LA BALLADE OF SJB

Alottise die satire maakte
Klinken alles samen
Ontvreemden alle talen
Brenge de grenzen tot in het naakte
Echter vele uren hebben wij hieraan verloren
Moge Wiete Piet ons dus met zijn steun
bekoren
Alle variëteit steeds bestraffen
Al het snobisme voor eens en altijd afschaffen
Rigole, laugh, lach
't Doel is niets anders
En zeg niet dat we je niet gewaarschuwd
hebben
Niemand blijft gespaard.

*Op de hofdag verzamelde de Roi Lion zijn
onderdanen, al snel kregen ze te horen dat een
nieuweling was aangekomen en de taalregel
onmiddellijk had verbroken...*

- "Chers confrères, écoutez-moi,
j'entendis qu'un traître enfreint la loi"
- "My dearest King, may I confirm your
doubts?"
- "Parle, Tuur The Left!"
- "I heard there was a secret chord
that the new Foxin played
and it won't please you Lord.
Cause you really care for French don't you?"
- "Bien-sûr, poursuis!"
- "I heard her disgrace and dishonour
even our howly treaty."
She was teaching the beast of Beneath
how to curl their Niederländisch tongue
into sounds...
Thrilling
like summer rain on a window,
like the cry of a widow,
French and English."

- "Qu'attendez-vous de plus, voyons!
Ramenez-la moi, pauvr' cons!
Qu'on amène immédiatement
ma plus fidèle hyène."
- "I'm volunteering, my King!"
- "Bien, ne me décevez pas Tuur The Left."

Foxin wandelde als een Messias
door haar gazzelas.
"Hyena, hyena!" weerklonk het in koor,
nacht en geur waren goor.
- "Show me the lowered Foxin!"
- "Het is de pastoor Tuur The Left", ging de
fluistering.
- "We weten niet waar ze is", antwoordde de
Gazelon.
Moeders duwden hun kleintjes zachtjes
naar voren,
Tuur kon zijn blik niet beter belonen,
de lust en het verlangen groeiden in zijn ogen.
De pastoor volgde hun route,
de Foxin maakte zich vlug uit de voeten.

- "Rassembler les hyènes autour de la table
l'attente m'est insupportable",
s'exclama le redoutable.
The hysteric hilarious hyenas came up the hill
and settled all around the King.
- "Qu'on amène la hyène séduisante!"
Wiemel Fisher arose:
- "I'll eat that little frambose!"
- "Excellent! Va-t-en!"

Fisher approached the village
and spotted the tail of the vulpes.
He followed her around the edge
and locked her in trusses.

- "Hello sweetie, don't you wanna come
with me?"
- "Salut mon cherry, we'll see."
- "Shall we go along the backhole?"
- "Let's rock to the roll!"

Een klein cunning lachje se formait
rond haar lips,
Wiemel looked at her moving bips.
He forgot the King,
and followed...
Elle promettait an exciting room
mais elle le guided to un salon de thé.
Het enigste he received était un groom.
In Las Vegas on les a retrouvés.
- "Ramenez-moi cette traîtresse,
bande de clones!"
le Roi Lion s'énerva sur son trône.

Matrix Sneeep stood up, manifesting:
- "I am the most feared and severe one,
don't think about failure my King,
you won't have none."
With a rigid back
Sneeep left on a horseback.

For the third time this day,
a hyena came to the bay.
He noticed the Foxin
while she was teaching.

He heard the tongue of the King
spoken by the citizen
- "who do you think you are?
No respect for the howly treaty,
no French or English word
should ever be heard.
You, a commoner
without any honour."
- "Ik ben libre,
The Language is libre
Who do you think ik ben?
Wie bent vous?
telle is the question.
Wie bent vous pour dicter la loi?
'k spreek how I want!
and when I demande!
In deze village I have an image,
to hold for this people aveugle,
I have to spread mijn vaardigheid
pour qu'ils n'restent pas dans l'onwetendheid.
Laissez breath la langue,
laissez talk la langue,
laissez evolve la langue.
Adsum qui feci,
aude hunc vim capere."

As soon as she finished her speech,
Sneeep noticed nothing was left to teach
to the Before Beast of Beneath.
He didn't know what to say,
except of downplay
the fact that Foxin
became a heldin.
For him there was nothing to do
besides returning back to
the miserable manor
of the emperor.
The cheering crowd
took off the crown.
The revolution started,
and the language was awarded.
The king was knock-out
and the animals went to the knokke-out.
The people honored the Foxin
and it went from king to vorstin.

*Alix Convent, Charlotte Franck en
Elise Reyens (5E)*

Qualcuno muore e come quella è fermata.
A la se è stato un inizio per un nuovo viaggio.
Qualcuno muore ed è come un albero che
cade. Ma se era un seme che germina in una
nuova terra? Qualcuno muore, ed è come un
porta sbatte. A la se è stato un passaggio di
apertura su altri paesaggi. Ma se è ha aiuto a
sentire la musica fragile della vita. Qualcuno
muore ed è come un silenzio che urla.

Damasine Raemdonck van Megrode (5E)

Aurea Aetas van de Belgische hiphop

Geoffrey Bruyninckx (6E)

Sinds iets meer dan een jaar is er een gouden tijdperk aangebroken in ons lokaal hiphop-wereldje.

Belgische rappers en producers krijgen eindelijk de verdiende aandacht, ook in het buitenland.

In Vlaanderen wordt ons Franstalig Brussels talent druk beluisterd en wordt de taalgrens aan de hand van muziek doorbroken. Ook Franstalig België zet de stap en ontdekt de hedendaagse, Nederlandstalige straatdichters. Hieronder vindt u de drie zoetste vruchten uit deze bloeiperiode.

Zwangere Guy - Zwangerschapsverlof Volume 3

Nomen est omen: zijn naam en de titel van zijn eerste mixtape zeggen al genoeg over hoe mentaal gestoord deze fiere Brusselaar wel is. Sommigen kennen hem misschien als lid van de groep Stikstof, maar nu heeft hij bewezen dat hij ook solo zijn mannetje kan staan. Op vijftienjarige leeftijd verliet hij zijn ouderlijk huis en de school. 'Zwangerschapsverlof Volume 3' (volume 1 en 2 bestaan trouwens niet) is voor hem een uitlaatklep om over zijn moeilijke verleden te zingen. Doorheen de nummers voel je dan ook die passie en oprechtheid. Zwangere Guy slaagt er ook in om de hardste en de gevoeligste nummers te doen versmelten in een samenhangende plaat.

Brihang - zolangmogelijk

Je zou anders verwachten, maar rappers kunnen ook uit Knokke afkomstig zijn. Met 'zolangmogelijk' maakt Brihang komaf met alle hiphopclichés (behalve zijn petje dan). Hij is ook beeldend kunstenaar en dichter. Zijn muziek is daarom ook bijzonder poëtisch; soms stopt de muziek zelfs en vloeit het nummer over in een gedicht. Brihangs West-Vlaamse tongval maakt het hele plaatje af.

Roméo Elvis & Le Motel - Morale 2

Terug naar Brussel, want Roméo Elvis is hét boegbeeld van deze muzikale windvlaag die door ons land trekt. Een jaar geleden verwierf hij algemene bekendheid met zijn hit 'Bruxelles arrive'. Sindsdien bracht hij 'Morale' en 'Morale 2' uit, beiden samen met de fijnzinnige producer Le Motel.

Op 'Morale 2' experimenteert hij met zang, hetgeen niet vanzelfsprekend is voor een rapper. Zijn diepe stem en zijn gevoel voor humor zijn ongeëvenaard.

Brussel heeft **vele** gezichten

Laura Aeschlimann (5E)

Eindelijk zomervakantie! Gedaan met school en zwoegen voor de examens. Twee maanden niks te doen. Hoewel de meesten al verschillende dingen gepland zullen hebben, zijn er altijd wel die dagjes waarop je nog niets gepland hebt.

1) ATHENS-PARIS-NEW YORK

Drie verschillende landen die elkaar ontmoeten bij een muzikale traditie: populaire urban muziek van de 20ste eeuw. Klassiekers die door verschillende artiesten worden gebracht. Een zoektocht van Marina Petsali en Yannick Jacquet naar de gelijkenissen en verschillen tussen de Griekse retro en andere muziek uit dezelfde periode. (Reserveren!)

Op 1/07/2017 om 20:00

Art Base, Zandstraat 29, 1000 Brussel

Prijs: €12,50 (studenten :7€)

2) THE VERTICAL CLUB

De kleurrijkste klimclub van Brussel. Hier kun je elke week komen klimmen en genieten van een stevige portie avontuur. In de winter binnen en wie weet, in de zomer op rotsen? Je kunt wel enkel vaker komen als je één keer naar de 'Itinéraires' bent geweest om de basisvaardigheden aan te leren. Ook moet je minimaal 14 jaar oud zijn. Op 1/07/2017 van 9:00 tot 12:00

Louis Moricharplein 56, 1060 Sint-Gillis

Prijs: gratis

3) RECYCL ART

Jaja, het zal bruisen rond Brussel-Kapellekerk. Je kunt er 6 weken lang genieten van muziek, tentoonstellingen, workshops, fotografie, slechte films, onduidelijk breigoed, brood en spelen en andere zottigheden. Enkele plezante extra's vullen het programma samen met het vaste schema: donderdagavond een videoprojectie in open lucht met aansluitend een concert in het café, en vrijdagavond clubnacht.

Van 29/06 tot 04/08/2017 - Brussel-Kapellekerk

Prijs: donderdagavond (gratis), vrijdagavond (€5) en voor de andere activiteiten moet er nog informatie volgen.

4) MYSTERY TOURS VAN PRO VELO

Heb je zin in een verrassing? Schrijf je dan in voor een fietstocht naar een onbekende bestemming in Brussel onder begeleiding

van een professionele gids. Ontdek de verschillende kantjes van onze hoofdstad en ontspan. (Inschrijven!)

Mystery Tour:

natuur en kanaal
(15km, niveau:
gemiddeld)
op 15/07
van 14u tot 17u
Londenstraat 15,
1050 Elsene

Mystery Tour:

geheimzinnig woud
(20km, niveau:
gemiddeld)
op 20/08
van 14u tot 17u
Londenstraat 15,
1050 Elsene

5) GC DE KROON ZOMERT

Lekker eten en muziek. Sounds good, toch? Dit jaar kan je genieten van een gastoptreden van "Moules Parquées" en dan vooral van de sfeer. De jaarlijkse afsluiter van het seizoen.

Van 1/07 tot 2/07/2017

GC De Kroon, J.B. Vandendrieschestraat, 1082 Sint-Agatha Berchem

6) KAMPEREN IN DE STAD

Kamperen, je kent het wel. Slapen in een slaapzak, koken op een gasvuurtje, wegduiken van véééél te grote insecten en wakker worden als de zon op je tent schijnt. Maar in de stad? Let wel: dit kamp is voor 9-14 jarigen. (Inschrijven!)

Van 21/08 tot 25/08/2017

Prijs: €75

7) COULEUR CAFE

Dit mag toch niet ontbreken in onze lijst, zeker? Klaar voor een muzikale wereldreis in Brussel? Het Brusselse muziekfestival bij uitstek laat je genieten van elke mogelijke muziekstijl. Ook kun je genieten van 50 worldfood keukens, dansworkshops, DJ's en fanfares. En zoals het hoort bij elk festival, kan je kamperen op het terrein ernaast. (Reserveren!)

Van 30/06 tot 2/07/2017

Atomiumsquare, 1020 Laken

Tickets hangen af van formule (combi tickets, dagtickets,...)

8) ALLEZ, CHANTEZ!

Of je nu wel of niet kunt zingen, het maakt niks uit. Op 7 juli is iedereen welkom. Het doel van het project is om Brussel samen te brengen en allemaal ongegeneerd en zonder drempels popnummers van de jaren 50 tot nu mee te zingen. De ideale muzikale lunchpauze.

Op 7/07/2017 van 12:00 tot 13:30

Muntplein, 1000 Brussel - Prijs: gratis

9) HOORNTJESSTRAAT / RUE DU CORNETTO

Lucky you als je op 7 juli toevallig door de Hoornstraat loopt. Die dag deelt GC De Maalbeek gratis ijsjes uit. De ideale stop dus. Op 7/07/2017

GC De Maalbeek, Hoornstraat, 1040 Etterbeek

Prijs: gratis

10) OMMEGANG

Ieder jaar trekt op de eerste donderdag van juli de Ommegang van de Grote Zavel naar de Brusselse Grote Markt. De Ommegang diende oorspronkelijk om de overdracht te vieren van het wonderbaarlijke beeld van Onze-Lieve-Vrouw- op 't Stoksken, van de kathedraal van Antwerpen naar Brussel. Eén van de meer prestigieuze folkloristische evenementen van de hoofdstad.

Van 5/07 tot 7/07/2017 van 12:00 tot 21:00

Grote Markt, 1000 Brussel

Prijs: gratis

11) VOOR DE HOCKEYFANS - FINTRIO HOCKEY WORLD LEAGUE

De halve finales van de World League vrouwenhockey gaan deze keer door in Brussel. Gespreid over verschillende dagen kan je naar wedstrijden gaan kijken van 10 van de 20 beste vrouwenteams van de wereld. Daarnaast kan je ook genieten van randanimatie en talloze verrassingen.

(Reserveren!) Fallon Stadion

Struykbekeweg 1

1200 Sint-Lambrechts-Woluwe

Uitgelezen op school

Caroline Bontinck, Diane Decoste & Estelle Verlinden (5E)

Op donderdag 18 mei kregen de leerlingen van het vijfde jaar de gelegenheid om drie boeken te bespreken in een panelgesprek. Dit gebeurde in het kader van het project 'Uitgelezen op school', een boekenprogramma waarin leerlingen uitgelezen boeken uitvoerig bespreken met een aantal gerenommeerde boekenwurmen. Voor de eerste editie op Sint-Jan waren dat Anna Luyten, Christophe Vekeman en Joris Hessels. De drie boeken die op tafel lagen, waren *Joe Speedboot* (Tommy Wieringa), *Het smelt* (Lize Spit) en *Adelaïde* (Gerard Walschap).

Uitgelezen op school begon muzikaal, met een prachtig vioolstuk van Dvorák, uitgevoerd door Charlotte Verstraeten. Aansluitend stelde moderator Vekeman Anna Luyten en Joris Hessels voor aan het jonge publiek. Voor het gesprek over de 'uitgelezen' romans werden telkens twee leerlingen uitgenodigd in het voor de gelegenheid geïmproviseerde literaire salon. Een verslag.

Het smelt - Lize Spit: een onvoltooid debat

Na een korte trailer, gemaakt door enkele leerlingen van 5C, opende Christophe Vekeman met veel enthousiasme het eerste debat over de controversiële debuutroman *Het smelt* van Lize Spit. Alix Convent en Beatrice Baeckelmans sloten zich bij het gesprek aan. Vekeman gaf elke persoon de gelegenheid zijn of haar mening over het boek te uiten. De panelleden en de leerlingen waren het echter niet altijd eens met elkaar.

Anna Luyten was vol bewondering over Lize Spits debuut. Ze vond het fascinerend hoe de personages door Spit tot leven werden gebracht. Bovendien vond ze dat het verhaal niet op het sentimentele was gericht. Dit in tegenstelling tot de twee leerlingen, die het verhaal soms net te aangrijpend vonden. Toch was iedereen het erover eens dat Tesje een ongelooflijk ontroerend personage was. Hessels voegde eraan toe dat het boek van een enorme meedogenloosheid getuigde, maar toch realistisch bleef. Dit werd bevestigd door Luyten die in de dorpsfeer ook elementen van haar geboortedorp herkende. Het debat bracht, net als het boek, een boeiend gesprek op gang, waarbij duidelijk werd dat over *Het smelt* niet makkelijk een eenzijdige mening kan worden gevormd.

Joe Speedboot - Tommy Wieringa: een boek met vaart

Ter introductie van het tweede en voorlaatste gesprek, werd het publiek getraakteerd op een VTM-nieuwsbericht. Enkele leerlingen van 5A hadden hiervoor de VTM-nieuwsstudio gekaapt. De panelleden lieten duidelijk uitschijnen dat ze de medewerking van de leerlingen aan het project apprecieerden. Voor het gesprek kwamen Alexis Bosman en Joachim Van Kerrebroeck rond de tafel zitten. Hun mening over het boek was minder uitgesproken dan die van de twee vorige leerlingen, waardoor het gesprek misschien wat diepgang miste. Volgens de leerlingen maakten de uitgebreide beschrijvingen in *Joe Speedboot* wat langdradig, wat nu en dan voor een vervelende leeservaring zorgde. Hessels daarentegen vond net dat die beschrijvingen het boek geloofwaardig maakten.

Luyten had meer begrip voor de leerlingen hun uitspraak, maar vroeg zich af of juist die beschrijvingen niet de essentie van literatuur waren. De relaties die voorkomen in het boek en de manier waarop de personages ermee omgaan, bleken echter van groter belang. Het draaide volgens haar allemaal om de waardigheid, die alle personages op het einde als het ware ook terugkrijgen.

Vekeman concludeerde dat, ondanks de schoonschrijverij, het boek vanuit een moralistisch perspectief gericht was op het goede. Met die stelling was iedereen rond de tafel het eens en zo kwam er een einde aan het gesprek.

Adelaïde - Gerard Walschap: een genot voor oud & jong

Voor het boek *Adelaïde* besproken werd, mochten het publiek, de panelleden en de twee leerlingen (Lina Amouzou en Madeleine Hayez), eerst van een grappig filmpje genieten. Deze keer een journalistiek verslag door de leerlingen van 5B. Vervolgens gaf Vekeman ons zijn mening over Walschaps novelle. Hij vond het namelijk een triestig, som-

ber verhaal met een fatalistische ondertoon, omdat de krankzinnigheid van *Adelaide* erfelijk is. Verder vond hij dat het zich in een andere wereld afspeelde en dat er een aantal aangrijpende scènes in voorkwamen.

Madeleine en Lina hadden wat tijd nodig om aan het archaïsch taalgebruik van Walschap te wennen. Ook vonden ze dat het verhaal soms wat onbegrijpelijk was.

Voordat Anna Luyten haar mening over het boek gaf, wou ze eerst even kwijt hoe progressief het college was. Dit boek mocht vroeger namelijk niet gelezen worden op school. Ze had verder globaal gezien dezelfde ideeën als Vekeman. Volgens haar is determinisme het thema van dit boek; Adelaide erft haar waanzin en kwetsbaarheid van haar vader en gaat zo aan haar lot ten onder.

Joris Hessels noemde het boek een ode aan de kwetsbaarheid. Het gaat namelijk over een jonge, kwetsbare vrouw die geen kans krijgt om te kunnen voelen wat ze voelt en te denken wat ze denkt. Ze is gewoonweg niet geëmancipeerd. Verder vond hij dat het boek inhoudelijk niet geda-teerd is. Wel had hij het wat moeilijk om de drempel van het archaïsche taalgebruik te overwinnen.

Adelaide riep verschillende gevoelens op. Aan de ene kant waren de panellleden positief. Ze apprecieerden de kwetsbaarheid die in dit boek aanwezig is. Aan de andere kant vonden Madeleine en Lina dat het boek nogal saai was, maar met het taalgebruik hadden ze dan weer geen moeite.

Muziek, leestips en tombola

Na de interessante gesprekken volgde een intermezzo. De onverschrokken leerlingen uit 5E, Laura Aeschlimann en Elise Reyns, interpreteerden het liedje 'Hallelujah' van Leonard Cohen.

Vervolgens gaven Luyten en Hessels de leerlingen een paar leestips. Ze raadden respectievelijk het oude, maar authentieke boek 'Eerste liefde' van Ivan Toergenjev aan, en de schaamteloze autobiografie 'Things the grandchildren should know' van Mark Oliver Everett, waarin de zanger zijn turbulente leven binnen zijn band Eels beschrijft. Beide panellleden werden duidelijk gegrepen door deze boeken. Hessels schonk het laatstgenoemde boek zelfs aan Luyten bij hun eerste ontmoeting, die de titel vervolgens prompt aan haar lessenspakket toevoegde!

Na de voorstelling van deze twee aanraders, werd een tombola gehouden waarbij vijf leerlingen een recente roman wonnen.

Ten slotte had de klas 5B een bijzondere afsluiter voor de namiddag voorbereid met het liedje Arme Joe van Will Tura, waarvan de lyrics - met wat goede wil - kunnen verwijzen naar het boek *Joe Speedboot*.

'Uitgelezen op school' was een succes dankzij de ontspannen en ludieke sfeer. Vekeman voltrok zijn taak als moderator meesterlijk tijdens het literaire evenement. Luyten en Hessels vervulden elk op hun eigen manier hun rol als panellid met bravoure. Tijd voor verveling was er niet dankzij de intermezzo's waarvoor de leerlingen duide-

lijk spanningen hadden geleverd. Zij houden er alleszins een prettige herinnering aan over. Hopelijk zal het project zich verder ontwikkelen en volgen er nieuwe edities in de komende jaren! De deuren van het college staan bij deze open.

Joris Hessels werd in 1980 geboren in Sint-Niklaas. De man is acteur. Hij volgde een opleiding Drama aan het RITCS in Brussel en verscheen vervolgens in series als *Rupel* en *Smos*. Ook was hij samen met zijn vriend Dominique Van Malder gedurende twee seizoenen reporter voor het programma *Radio Gaga* (Canvas). Hiervoor trok hij doorheen België met een klapcaravan om mensen met een sterk verhaal te ontmoeten.

Anna Luyten is een polyvalente vrouw uit de Kempen. Ze is journaliste, filosofe, literatuur- en theaterwetenschapper. Ze werkte o.a. voor Canvas, KVS, *De Morgen*, *De Standaard*, *Knack*, *Humo* en *Vrij Nederland*. In 2012 publiceerde ze het cityboek *De weg van de mier*. Momenteel werkt Luyten als gastprofessor kunstfilosofie in The School of Arts in Gent.

Christophe Vekeman is een Vlaams schrijver, dichter en performer. Hij is een belangrijke vertegenwoordiger van zijn generatie in de Vlaamse letterkunde. Hij publiceert ook regelmatig in *De Morgen*. Vekemans meest recente roman heet *Johnny Paycheck*, een biografie van een vergeten countryzanger en tegelijk een lofzang op het genre.

“Ooh nee mevrouw, niet weer Reinaert de Vos!”

Anna Poels (6E)

Een interview met Britta Kestemont - Leeftijd: 25

Relatiestatus: 6,5 jaar samen met vriend

Favoriete eten: steak met frietjes - geen foodie, 'ik hou van de normale gerechten'

Huisdier: nooit gehad

Vijf woorden: behulpzaam, gedreven, piekerend, gedreven, voorzichtig.

Toen u in 2010 afstudeerde, had u toen al het idee om leerkracht te worden? Om terug te komen naar Sint-Jan?

Ja echt waar, ik ben eigenlijk verliefd geworden op lesgeven – en dan specifiek Nederlands en Engels in mijn vijfde middelbaar. Ik had een leerkracht, en ik weet nog heel goed het moment waarop ik eigenlijk verliefd werd op het Nederlands. Zij kwam binnen en begon te vertellen over de Walewijn, en ik vond dat fantastisch. Ik dacht echt: “Waw, dit is het!” Ik wil ook zo kunnen binnenkomen in een klas en gewoon beginnen te vertellen.

Die liefde voor literatuur ook?

Ja, ja echt. Daar is dat begonnen. En vooral ook: die leerkracht heeft zoveel invloed gehad op mijn leven dat ik dacht: “Als ik later ook maar één iemand zo zou kunnen inspireren... dan zou ik wel al blij zijn”.

En zou u zichzelf ook omschrijven als het type ‘Shakespeare- en Brontë loving’-leerkrachte Engels?

Jazeker. Ik weet niet goed hoe dat komt – dat zijn sowieso de grote namen hé, maar ja het zijn ook gewoon fantastische schrijvers, en deze auteurs boeien mij echt.

En als u er één zou moeten uitkiezen?

Ik vind dat je dat eigenlijk niet kan doen. Ze zijn allemaal zo verschillend, maar op hun eigen manier zo uniek. Ik zou me dan te veel beperken. Ik hou me liever absoluut open op dat vlak.

En ook geen lievelingsboek dan? Of een boek waar u momenteel heel erg mee bezig bent?

Ik ben vooral bezig met de boeken die we dit jaar besproken hebben. Het laatste boek dat ik gelezen heb, was *Joe Speedboot* van Tommy Wieringa. Momenteel ben ik bezig in *Freedom* van Jonathan Franzen.

En als u na een dag lawaaiige pubers terug thuiskomt, wat doet u dan om u te ontspannen? Neemt u dan een boek?

Ehm ja, of naar een serie kijken. Vaak is het een combinatie van beiden. Vaak begin ik in een boek te lezen en kijk ik daarna naar een stukje van een serie. Behalve boeken lezen en series bekijken, spreek ik graag af met vrienden en ga ik ook heel graag wandelen (met of zonder muziek). Ik doe dit vaak om zaken op een rijtje te zetten of om even afstand te nemen van ingewikkelde zaken.

Welke serie?

House of Cards vind ik wel een heel goede serie. Daar geniet ik ook wel van.

Gewoontes?

Dat zou je eigenlijk aan mijn vriend moeten vragen (*lacht*). Ik maak veel lijstjes, lijstjes die ik

erna nooit meer bekijk. Ze zeggen soms ook wel eens dat dat therapeutisch is. Ik link het daar aan, lijstjes maken zorgt ervoor dat ik structuur krijg in mijn hoofd en dat het allemaal terug beheersbaar wordt.

Hobby's die u deed of doet?

Ik heb heel lang gedanst, en gitaar gespeeld. Met gitaar ben ik vroeg gestopt (*lacht verlegen*). Ik heb AMC en AMV gedaan, maar vanaf dat moment werd het veel te veel om nog alles te combineren. Ik deed ook nog woord en dans en scouts en teken-academie, en dan nog Sint-Jan.

Deed u op Sint-Jan dan ook veel dingen?

Ja, nu valt het mij pas op dat ik heel veel deed, omdat sommige leerlingen me daar vragen over stellen. Maar op het moment zelf viel me dat niet op. Ik deed mee met het toneel, ik zat in de redactieploeg van Pandora, de leerlingenraad,

Hellhole in de ban van Asshole

Joanna Wils (4B)

het koor... Ik vond dat ook gewoon echt fijn. Als je jong bent, is het gewoon belangrijk om bezig te zijn, want je hebt er dan de tijd voor en het brengt je ook wel iets bij.

Als u een quote zou moeten kiezen...

"The brick walls are there for a reason. The brick walls are not there to keep us out. The brick walls are there to give us a chance to show how badly we want something. Because the brick walls are there to stop the people who don't want it badly enough. They're there to stop the other people."
- Randy Pausch

Dat past wel bij u hé?

Waarom? *(lacht)* Ja, ik denk dat je gewoon heel ver kan geraken met motivatie en passie. En ik hoop gewoon een beetje van die passie te kunnen

...overbrengen naar uw leerlingen?

Ja, ik weet gewoon dat die soms denken "Oh nee mevrouw, niet weer Reinaert de Vos of niet weer Shakespeare", maar dat die wel buiten gaan met het gevoel van: "Oké dan." Ik weet ook dat acht uur op de schoolbanken lang kan zijn. Maar we moeten die auteurs van bekende boeken toch ook de aandacht schenken die ze verdienen. En ik geef eerlijk toe, ik vind het gewoon heel fijn om daarover te praten.

Proberen die energie van u over te brengen.

Soms sta ik daar wel het eerste lesuur vol passie, en dan zie ik sommige leerlingen kijken en denken: "mevrooooouw, dit is te zwaar voor deze ochtend!"

Iedereen vraagt zich inderdaad toch wel af waar u altijd die energie vandaan haalt, ook op maandagochtend.

Ik denk echt dat dat net passie is. Het feit dat ik gewoon dag in dag uit mag bezig zijn met zaken – en dat klinkt heel cliché – die ik fantastisch vind. En ook het feit dat je dat kan delen met mensen. Leerlingen staan daar ook wel voor open, en daar kunnen we denk ik veel mee bereiken.

En naar de toekomst toe?

Hopelijk nog meer lesgeven? Ik kijk er wel naar uit om te zien wat er allemaal in beweging is en intussen hoop ik ook nog bezig te zijn met kritische literatuur, om dat vervolgens te kunnen overbrengen. Want er gebeurt veel op academisch vlak, en ik vind het belangrijk dat je dat ook kan vertalen naar de context van een klas.

Op de vooravond van de NAVO-top zakten niet enkel Trump, maar ook 10.000 betogers af naar Brussel.

De deelnemers aan de mars hadden uiteenlopende redenen om hun stem te laten horen; zo waren er zowel feministische groeperingen als klimaatbewegingen en mensen die protesteerden tegen Trumps beleid van discriminatie en investeringen in de wapenhandel.

De mars vertrok bij het Noordstation en doorkruiste de vijfhoek met duizenden vlaggen en borden.

Het evenement werd afgesloten met enkele optredens en een uitgelaten sfeer. De organisatoren van de VUB en UGent kunnen tevreden terugblikken op een geslaagde actie.

Kaliumpermanganaatoplossingen en ander koeterwaals

Laetitia Orban (6D)

De eerste ronde van de Vlaamse Chemie Olympiade vond plaats op woensdag 16 november 2016. Dit jaar heeft onze school weer deelgenomen met zeer mooie resultaten. Aan allen van harte proficiat!

Volgende 11 leerlingen gingen door naar de 2de ronde (cesuur 74%):

Warlop Victor (6 La-Wi), Nutter Thomas (6 La-Wi), Motteu Thibaut (6 Gr-Wi), Matic Matko (6 We-Wi), Haegeman Alex (6 La-Wi), Goethals Florian (6 La-We), de Patoul Emeric (6 We-Wi), de Brouhoven de Bergeyck Aymar (6 We-Wi), Charon Louis (5 Gr-Wi), Boulle Benjamin (6 We-Wi) en Beaussart Chloé (6 La-Wi).

Op dinsdag 30 mei waren wij, wetenschappers uit het zesde jaar, op bezoek bij het departement chemie van de KULeuven. De bedoeling was om eens zelfstandig uit te voeren wat we tijdens de lessen hadden geleerd.

In de voormiddag hebben we een redoxtitratie uitgevoerd en galvanische cellen gebouwd. Bij de redoxtitratie was het de bedoeling om de concentratie aan Fe^{2+} ionen in een oplossing van Mohr's zout = $(\text{NH}_4)_2\text{Fe}(\text{SO}_4)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ te bepalen door te titreren met een kaliumpermanganaatoplossing met gekende concentratie. Het eindpunt van de titratie werd afgeleid door het verschijnen van de paarse kleur van de permanganaationen. Het vraagt geduld, maar het resultaat was bij de meesten geslaagd!

Bij het experiment met de galvanische cellen was het de bedoeling om de spanning te meten tussen twee metalen, elk ondergedompeld in een oplossing van hun eigen kationen met een bepaalde concentratie. Het interessante was dan om het theoretische resultaat (dat we hadden berekend met behulp van de vergelijking van Nernst) te vergelijken met

de praktijk (het experiment). Bij de meesten lagen de resultaten niet ver uit elkaar, wat dus betekende dat we onze galvanische cellen goed hadden gemaakt en precies hadden gemeten.

De namiddag bestond uit iets helemaal anders: synthese van Aspirine of Acetylsalicylzuur door verestering van salicylzuur met azijnzuuranhydride en dan de opbrengst van de acetyleringsreactie berekenen. Als laatste nog een kwalitatieve test op zuiverheid van het gemaakte product. Het synthetiseren was een heel precies proces en belangrijk om het nauwkeurig uit te voeren. We merkten dat de resultaten hier en daar niet echt waren wat ze moesten zijn (inclusief dat van mij), toch hebben sommigen dit perfect uitgevoerd met een hoog resultaat.

Volgens mij hebben alle wetenschappers dit een vermoeiende, maar vooral zeer interessante en leerrijke dag gevonden. Eindelijk konden we de theorie eens toetsen aan de praktijk. Daardoor hebben we nu een beter zicht op wat we eigenlijk leerden op school.

Sporttornooien op het college

De laatste weken van het derde trimester stonden ook dit jaar weer in het teken van vele sporttornooien op het Sint-Jan Berchmanscollege.

Bij het **kickertornooi** wonnen Quentin Stroobants (6A) en Maxime Jacobs (6E) de finale tegen Adrien Lucas (4C) en Thomas Mathieu (4C).

De finales **tafeltennis** werden gespeeld door de volgende leerlingen. De winnaars worden telkens in het vet aangegeven.

Victor Daele (3B) – Arthur Speelman (3D)

Charles de la Brousse (5B) – Augustin Raemdonck (4F)

Antoinette Adam (3C) – Charlotte Vanneste (3A)

Adelaïde Corluy (5B) – Juliette van den Branden (6E)

De uitslagen van de voetbaltornooien zagen er als volgt uit:

1e jaar : 1A – 1E (0 - 2)

2e jaar : 2A – 2E (0 - 5)

3e jaar : 3C – 3F (0 - 4)

4e jaar : 4C – 4E (2 - 1)

5e jaar : 5C – 5D (2 - 2, penalties 2 - 1)

6e jaar : 6D – 6E (1 - 2)

Beker 3e graad : 6E – 5C (4 - 1)

Retorica 6E – Leerkrachten : 6 - 1

Basketbaltornooi

Finale 6e jaar : 6A – 6C (5-22)

Beker 3e graad : 5C – 6C (9-12)

Volleybaltornooi

Finale 6e jaar : 6D – 6E (winnaar 6D)

Finale 5e jaar : 5C – 5B (31 - 29)

Beker 3e graad : 6D – 5C (45 - 31)

Leerkrachten – Retorica : 35 - 22

Foto's: Tim Tuerlinckx

UIT KRASSE SPRAKEN

Leerlingen en cultuur:

- Mevr. Kestemont: En in the Tudors speelde die ene zangeres, ik kan niet op haar naam komen...
- Leerling: Rihanna?

Dhr. Swinkels: "De koude oorlog, dat was een diepvriespizza."

Tijdens de les Nederlands van dhr. Marreyt begonnen twee meisjes posters van de tentoonstelling 'Oer' op te hangen. Maar terwijl ze naar duimspijkers zochten, zei één van de leerlingen: 'Misschien kan je ze met je slijm ophangen?'

Mevr. Van Steenwinckel tijdens de les Godsdienst: "Jezus geeft 5000 mensen te eten". Amai, die zal veel pannenkoeken verkocht hebben!

Ultieme humor met dhr. Van Roy: 'Rusland is blijkbaar verantwoordelijk voor dat computervirus. Ja, dan moeten we niet meer spreken van Rusland maar van ViRusland!'

Over de dresscode voor het mondeling examen van Nederlands voor 5E: Een vraagje van een leerling: "Meneer, waarom zouden we geen decolleté mogen dragen?"

- Dhr. Marreyt: "Dat leidt een leerkracht af van de kern van de zaak. Vorig jaar heeft een meisje dat geprobeerd."
- Leerling: "Was ze geslaagd?"
- Dhr. Marreyt: "Nee, zelfs dat is haar niet gelukt."

Dhr. Bruggeman en snedige humor over taal: "Over het algemeen slagen er ongeveer 70% van de oud-leerlingen het eerste jaar aan de Unief. Bij jullie zal dat wel hoger liggen omdat er veel van jullie toch wel naar het Franstalig hoger onderwijs zullen moeten gaan."

Ook dhr. Jacquemin is duidelijk begaan met de kwestie van gemeenschappen en gewesten, zoals blijkt uit deze lapsus: "Als je een Waalse vink en een Belgische -ik bedoel, Vlaamse vink neemt..."

Een leerling sprak tijdens een debat over de goede opvoeding die hij wel genoten had, waarop dhr. Marreyt zei: "Weet je dat wel zeker?"

Wanneer de beamer het laat afweten, is er altijd nog een optie om de laptop op je hoofd te zetten, waar vooral de heer Timmerman zich vaak toe genoodzaakt ziet. Toen dhr. Gemoets hierop werd gewezen: "Nee, dat kan ik niet doen. Daar heeft dhr. Timmerman een beter hoofd voor".

Tijdens de les deed een leerling genaamd Theodros weer lastig. Mevr. Desmedt: "Jouw naam betekent dan wel 'geschenk van God', maar ik denk dat jij de uitzondering bent die de regel bevestigt."

Dhr. Coppens legt 1A uit wat een retorische vraag is. Tien minuten later vraagt een leerling wat een retorische vraag is.

Tijdens de les P.O. Impressionisme in 1A zegt een leerling als dhr. Tack zijn werk ziet: "Ja meneer, dit is abstracte kunst". Waarop dhr. Tack zegt: "Dit is zeker een buis?"

Dhr. Vanderbeke: "Je moet naar mij luisteren, en niet naar haar vraag", waarop de leerling antwoordt: "Maar ik heb toch twee oren?"

Dhr. Vanderbeke: "Ja, maar het spijtige is dat je maar één hersencel hebt."

-Dhr. Kennes: "Dus stond er plots midden op het Forum een tempel voor de goddelijke Julius Caesar. Dat is alsof ik midden op de Grote Markt een tempel zou bouwen."

Dhr. Jacquemin en zijn voorliefde voor blonde leerlinges is alom bekend. Wanneer hij in de les attent wordt gemaakt op de gelijkenis tussen de naam Marine en een marien afzettingsmilieu, kijkt hij de leerlinge in de ogen en zegt: "Ja dat is waar, ik heb jou eigenlijk bestudeerd..."

Tijdens de les NW van Mevr. Cappaert vroeg 5E zich iets af over haar studententijd...

- Leerling: "Mevrouw, wat moest u doen tijdens uw ontgroening?"
- Mevr. Cappaert: "Ooh mensen, ik heb niet veel moeten doen hoor! Zij hebben vooral veel met mij gedaan!"

Zwarte humor in de les Duits (6E): Nazi Göring en nasi goreng.

Dhr. Swinkels over zijn bronnen: "Ik haal alle nuttige informatie eruit en ik plagieer het. Postmodern als ik ben, mag ik dat ook doen"

Tijdens een moeilijke S.O. van Dhr. Vandecauter:

- "Het is tijd! Geef je blad, a.u.b!"
- Leerling: "Wacht, meneer! Ik moet het nog aflezen!"

Dhr. Swinkels: "Als ik Charles Michel was en er wilden een miljoen 65-plussers emigreren, dan zou ik persoonlijk alle legervliegtuigen inzetten om hen op Tenerife te droppen."

Met mevr. Kestemont over dominantie in een gesprek. Mevr. Kestemont:

"Er wordt vermeld dat mannen tot de helft meer zeggen dan vrouwen."

Leerlinge: "Dat is gewoon omdat vrouwen nadenken voor ze iets zeggen."

En om mee te eindigen, een wijsheid van mijnheer Gemoets:

"Al die politici die via twitter en andere sociale media communiceren, dat is de ondergang van de democratie."

DILEMMA'S

Dilemma's, iets waar we elke dag voor staan. Maar sommige mensen houden zich bezig met het uitvinden van de meest gekke en onrealistische versies. Ik koos er paar uit en legde die voor aan enkele leerkrachten. Ziehier het resultaat:

Elke taal van de wereld kunnen praten of met dieren kunnen spreken?

Leerkracht: Mevr. Van Steenwinckel

Ik zou liever met dieren kunnen spreken want de meeste mensen spreken al Engels. Daarom zou dat dus interessanter kunnen zijn.

Alleen nog maar kunnen fluisteren of alleen nog maar kunnen schreeuwen?

Leerkracht: Mevr. Verwichte

Liever alleen nog maar kunnen fluisteren, ik vind schreeuwen zo agressief. Bovendien zwijgen leerlingen sneller als je gewoon niets zegt.

Elke elfde van de maand een gigantisch confettikanon in je huis laten ontploffen of elke keer in de rij van de kassa in de supermarkt de polonaise beginnen dansen?

Leerkracht: Dhr. Vanderbeke

Ik wil die vuile boel niet elke keer opkuisen en ik ga de poetsvrouw dat niet aandoen. Bovendien is de polonaise nog plezant.

€10.000.000 krijgen i.p.v. 10 levensjaren of €1.000.000 geven voor 10 extra levensjaren?

Leerkracht: Mevr. Gyselinx

Ik zou 10 levensjaren geven. Met dat geld kan ik in mijn kortere leven dan alles doen wat ik wil, en dat heb ik liever dan 10 jaar te slijten in een rusthuis. Liever een kort maar mooi leven dan een lang en saai.

Vivian Van Reybrouck Van Gelder (2F)

(met dank aan Liv Samyn (2F))

